

MĪLĒT BRĀĻUS UN MĀSAS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Marka 12:28-31; Jņ. 14:15; 1. Jņ. 3:11-24; 4:7-5:4; Jēk. 2:15,16.

ATMIŅAS PANTS:

“Un šis bauslis mums ir no Viņa, ka tam, kas mīl Dievu, būs mīlēt arī savu brāli.” (1. Jņ. 4:21)

Pie kāda mācītāja atnāca sieviete, kas briesmīgi ienīda savu vīru. Viņa ne tikai vēlējās šķirties, bet arī nodarīt viņam pēc iespējas vairāk sāpju. Mācītājs viņai ieteica doties mājās un uzvesties tā, it kā vīru ļoti mīlētu. Viņai vajadzēja viņam pastāstīt, cik daudz viņš tai nozīmēja, un būt maksimāli laipnai. Pēc tam, kad viņš būs pārliecinājies par viņas liesmaino mīlestību, viņai bija jāpasaka vīram par vēlmi šķirties. Tas viņam nodarītu iespējami vairāk sāpju.

Ar atriebīgām domām viņa to visu izdarīja un pāris mēnešus parādīja vīram tādu mīlestību kā nekad agrāk. Tad mācītājs viņu uzaicināja pie sevis un jautāja par šķiršanos.

“Nē,” viņa atbildēja, “es atklāju, ka viņu tiešām mīlu!”

Mīlestība spēj pārmainīt mūsu pasauli, mūsu draudzes, mūsu ģimenes un ikvienu laulību. Šajā nedēļā mēs mazliet ieskatīsimies, ko Jānis saka par šo svarīgo tematu un to, kā mīlestību jāizrāda tiem, kas sevi sauc par Jēzus sekotājiem.

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Ko Jānis māca par mīlestības svarīgumu? Kā jāizpaužas kristiešu mīlestībai? Kā glābšanas plāns atklāj mīlestības patieso nozīmi? Kā mēs, grēcinieki, varam iegūt pārliecību par glābšanu? Kā kristiešiem ir jāizrāda mīlestība?

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 22. augustā.)

DIVAS RAKSTVIETAS PAR MĪLESTĪBU

(1. Jņ. 3:11-24; 4:7-5:4)

Bībeles fragments, ko mēs pētījām pagājušonedēļ, beidzās ar frāzi, ka Dieva bērņus var pazīt pēc tā, ka tie rīkojas pareizi un mīl savus brāļus un māšas Kungā (1. Jņ. 3:10). Šis pants ir kā tilts uz diskusiju par mīlestību, ko lasām tālāk vēstulē.

Kādas ir līdzības starp 1. Jņ. 3:11-24 un 4:7-5:4? _____

Šie divi teksti ir pārsteidzoši līdzīgi. Abos vairākas reizes atkārtojas frāze “citam citu mīlēt” (1. Jņ. 3:11,23; 4:7,11,12). Abi teksti uzsver, ka mīlestības objekti pirmām kārtām ir citi ticīgie, un abos tekstos brīdināts neienīst savus ticības brāļus un māšas. Abos fragmentos arī uzsvērtā Dieva mīlestība pret mums.

1. Jņ. 3:11-24 koncentrējas uz mīlestību citam pret citu, šos vārdus izmantojot astoņos variantos. Otrajā fragmentā šie vārdi izmantoti vairāk nekā trīsdesmit reizes un paplašina tēmu: mēs esam aicināti mīlēt ne vien Dieva bērņus, bet arī pašu Dievu. No otras puses, Dievs pirmais mūs mīlēja un joprojām mīl.

1. Jņ. 4:7-5:4 jāsaprot arī antikristu kontekstā, kuri sludināja maldīgas idejas par Jēzu. Šis teksts ziņo, ka Jēzus ir Dieva Dēls (1. Jņ. 4:15) un Kristus (1. Jņ. 5:1) un ka Viņš kļuva par salīdzinošu upuri par mūsu grēkiem un pasaules Glābēju. Tikai Viņā un Viņa darbos mūsu labā iespējams Dieva mīlestību izprast dziļākā nozīmē. Tas ir, vienīgi izprotot to, kas notika pie krusta un kā Kristus savā miesā izcietā sodu par mūsu grēkiem, mēs sākam mīlēt Dievu tā, kā vajadzētu.

Vēlreiz izlasi šodien pētītos Bībeles fragmentus. Kāda specifiska doma vai vairākas tevi uzrunāja un pārliecināja visvairāk? Cik veiksmīgi tev klājas jautājumos, kuriem Jānis šeit pieskaras? Cik veiksmīgi tu atspoguļo citiem mīlestību, kuru Dievs tev parādījis? Ko tev vajadzētu mainīt savā dzīvē, lai labāk parādītu šo mīlestību?

MĪLESTĪBAS “DEFINĪCIJA”

(1. Jņ. 3:11-16; 4:7-16)

Lai gan Jānis šajos pantos daudz runā par mīlestību, kā viņš to definē un skaidro?
1. Jņ. 3:12-16; 1. Jņ. 4:7-10,16. _____

Interesanti, ka necenšas sniegt mīlestības leksisku definīciju. Tā vietā viņš izmanto Kaina piemēru, lai parādītu, kas mīlestība nav.

Kā šis piemērs palīdz noformulēt Jāņa domu? _____

Negatīvajam seko pozitīvs piemērs. Jēzus atdeva savu dzīvību par mums. Tēvs sūtīja savu Dēlu kā salīdzināšanas upuri. Viņš sūtīja Viņu būt par pasaules Glābēju. Tā ir mīlestības dziļākā jēga. Mīlestība nozīmē darīt visu, kas nepieciešams, lai palīdzētu citiem, pat ja tas ietver uzpurēšanos. Kāds kontrasts, salīdzinot ar to, ko Kains nodarīja savam brālim! Mīlestība arī nozīmē piedot un aizmirst pagātņi. Jēzus gadījumā tas nozīmēja pilnīgu sevis aizliegšanu citu labā.

Taču mīlestība nav tikai skatāma izrāde. Tai jāietekmē apkārtējo cilvēku dzīve. Ja kāds sadomātu lēkt ūdenī un noslikt tikai tamdēļ, lai pierādītu savu mīlestību, tas neko nenozīmētu. Mīlestība būtu tad, ja šis cilvēks, lecot un pazaudējot savu dzīvību, izglābtu kādu citu.

Labākā mīlestības definīcija ir Trīsvienības raksturs un rīcība, kāda tā vērojama pestīšanas plānā, saskaņā ar kuru Jēzus atdeva sevi par mums.

Kristiešu mīlestības avots ir Dieva mīlestība. Palikt mīlestībā nozīmē baudīt tuvas attiecības ar Dievu. Bībeles izpratnē nav tādas mīlestības, kas nebūtu nākusi no Dieva (1. Jņ. 4:7). Taču apgalvojums tajā pašā pantā, ka “katrs, kas mīl, ir no Dieva dzimis un atzīst Dievu”, var tikt pārprasts, tādēļ tas jāskata visas vēstules kontekstā. Saskaņā ar 1. Jņ. 3:23 ticība (patiesa) un mīlestība sader kopā; saskaņā ar 1. Jņ. 5:2 sader kopā arī mīlestība un baušļu ievērošana. Katrs var teikt, ka mīl Dievu; Jānis mums pasaka priekšā, kā šī mīlestība jāparāda.

Kādi ir šīs mīlestības citi piemēri, kurus tu esi redzējis(-usi) citos? Kas bija šie cilvēki, kas izrādīja šādu mīlestību; ko viņi darīja un ko tu no viņiem uzzināji par mīlestības patieso nozīmi? _____

UZTICĪBAS KRĪZE

Izlasi 1. Jņ. 3:19-21. Kādu domu Jānis šeit izsaka? Ko viņš ar to ziņo mums? Kurš gan kaut kādā mērā nav piedzīvojis šeit aprakstītās sajūtas? _____

Izlasi arī 1. Jņ. 4:17,18. Kādu citu problēmu viņš aizskar? Un atkal – kurš nav piedzīvojis šādas bažas? _____

Kurš gan kristietis kādā laika posmā, raugoties uz sevi, savām vajībām, nepilnībām un mīlestības trūkumu, nav sajuties vainīgs, nekam nederīgs vai pat pazudis? Cik svarīgi atcerēties, ka Dievs ir lielāks nekā mēs, lielāks nekā mūsu vainas apziņa, lielāks nekā mūsu sirdis! Cik būtiski dienu no dienas apzināties, ka mūsu cerībai uz glābšanu jābalstās uz Jēzu un Viņa darbu mūsu labā. Drošību un paļāvību mēs varam iegūt vienīgi no Viņa – ne mūsu, bet Viņa nopelniem.

Jāņa 1. vēstulē paļāvība uzsvērta vairākkārt. Jānis vēlas, lai ticīgie ar paļāvību tuvotos Dievam lūgšanā (1. Jņ. 3:21,22), ar drošu prātu sagaidītu Viņa atnākšanu (2:28) un lai viņiem būtu droša paļāvība Dieva tiesas dienā (4:17). Dievs mums, saviem bērniem, vēl tikai labu. Nopamatošanās Viņa mīlestībā aizdzen visas bailes.

“Sātans zina, ka tie, kas lūgs Dievam piedošanu un žēlastību, to saņems; tādēļ viņš tur viņu grēkus acu priekšā, lai iedzītu mazdūšībā. Pret tiem, kas cenšas paklausīt Dievam, viņš pastāvīgi meklē iemeslu apsūdzībai. Viņš strādā, lai šķīstu samaitāti pat labākie kalpošanas nodomi. Ar neskaitāmiem paņēmieniem – visizsmalcinātākajiem un nežēlīgākajiem – viņš cenšas panākt to pazudināšanu.

Savā spēkā cilvēks nespēj stāties pretī ienaidnieka apsūdzībām. Cilvēks stāv Dieva priekšā grēka notraipītām drēbēm, izsūdzot savu vainu. Taču Jēzus, mūsu Advokāts, sniedz iedarbīgu aizstāvību visiem, kas grēku nožēlā un ticībā ir uzticējuši savu dvēseli Viņam. Viņš iestājas par viņu lietu un ar Golgātas spēcīgajiem argumentiem sakauj apsūdzētāju. Viņa pilnīgā paklausība Dieva likumam ir piešķirusi Viņam visu varu kā debesis, tā virs zemes, un vainīgajam cilvēkam no sava Tēva Viņš prasa žēlastību un salīdzināšanu.” (E. Vaita, “God’s Amazing Grace”, 316)

Kādu cerību tu vari paņemt no šiem iedvesmotajiem vārdiem? _____

MĪLESTĪBA PRAKSĒ

(1. Jņ. 3:17,18; 4:19-21)

Jānis nav ar mieru tikai teoretizēt par mīlestību. Viņš dara mums zināmu Dieva gribu, lai mēs mīlestību īstenotu praksē. Tādēļ viņš raksta, ka naidis nav savienojams ar mīlošu attieksmi, un tas pat ir slepkavības paveids (1. Jņ. 3:15).

Jānis arī raksta, lai nemīlam tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem (18. p.). Šajā pantā autors, protams, nav pret to, ka mēs citiem teiktu laipnus un iedrošinošus vārdus. Vārdi ir svarīga daļa mīlestības izplatīšanā. Kā gan justos dzīvesdraugi, bērni, citi radnieki un draugi, ja viņi nekad nesaņemtu mutisku apstiprinājumu, ka tos mīlam? Jānis arī izmanto vārdus, lai dalītos Dieva mīlestībā ar mums.

Jānis ir pret mīlestības virspusēju apliecinājumu bez faktiska seguma. 1. Jņ. 3:17 viņš apraksta situāciju, kas līdzīga Jēk. 2:15,16. Draudzes loceklim ir kāda vajadzība. Citiem ir iespējas viņam palīdzēt, bet neko nedara, kā tikai bārstās ar skaistiem vārdiem. Ar to nepietiek. Dievs ne tikai mūs informē, ka mīl mūs, bet arī sūtīja savu Dēlu, lai mirtu mūsu vietā. Tie, kas daudz mīl, arī daudz dara, jo īsta mīlestība ir darbīga.

Izlasi 1. Jņ. 3:16,17. Kuru pavēli ir grūtāk izpildīt un kādēļ? _____

Visticamāk, neviens no mums netiks aicināts mirt par kādu citu ticīgo. Taču, visticamāk, mēs tiksīm aicināti parādīt mīlestību kādam trūcumā nonākušam cilvēkam. Mēs varbūt spējam piedāvāt darbu, pārtiku, apģērbu, kristīgu izglītību, patvērumu u.c. Tā vietā mēs varbūt labāk izvēlamies netraumēt savu komfortablu dzīvi. Agrīnie kristieši dalījās savos līdzekļos. Mīlēt citus ir izaicinājums, īpaši tad, ja tas no mums prasa upuri.

Mīlestība, pirmkārt, jāparāda savās mājās (lai gan dažkārt tas izrādās visgrūtāk). Ir tūkstošiem veidu, kā mēs varam parādīt savu mīlestību ģimenes locekļiem. Bieži vien tieši vismazākās lietiņas var nodot spēcīgu vēsti par mūsu mīlestību un akceptu: piedāvājums palīdzēt mājas solī, jaukas vakariņas, kopīgs ģimenes ceļojums un tā tālāk. Mīlestību var parādīt neskaitāmos veidos. Mīlestība vispirms domā par otru; vēl vairāk – saskaņā ar šīm domām arī rīkojas.

Iztēlojies, kā būtu dzīvot ģimenē, kurā valdītu patiesa mīlestība. Ko tu varētu darīt, lai realitāti pietuvinātu šim ideālam? _____

MĪLESTĪBA UN BAUŠĻI

(1. Jņ. 3:22-24; 4:21-5:4)

Abi Bībeles fragmenti, kurus pētījām šonedēļ, noslēdzas ar atsauci uz baušļiem. Šis vārds katrā fragmentā minēts četras reizes. 1. Jņ. 5:2 runā par baušļu īstenošanu dzīvē; arī 3:22,24 un 5:3 uzsver paklausību baušļiem.

Ko šie panti pastāsta par baušļiem vēl papildus tam, ka tie ir jāievēro?

1. Jņ. 3:22 _____

1. Jņ. 3:23 _____

1. Jņ. 3:24 _____

1. Jņ. 4:21 _____

1. Jņ. 5:2 _____

1. Jņ. 5:3 _____

Jānis raksta, ka Dieva likumu ievērošana un darišana Viņam pa prātam (1. Jņ. 3:22) dod kristiešiem paļāvību, ka Dievs dzird viņu lūgšanas. Dieva pavēle ir ticēt Jēzum un mīlēt citam citu. Baušļu turēšana pieļauj abpusēju iemājošanu – mēs Dievā un Dievs mūsos. Mīlēt Dievu ietver arī baušļu ievērošanu, kas ir iespējams, jo tie nav grūti.

Kad Jānis runā par bausli vienskaitlī, viņš domā bausli ticēt Jēzum kā Mesijam un mīlēt citam citu. 4. nodaļā bauslis ir tāds, ka mums, kas mīlam Dievu, vajadzētu mīlēt arī savus ticības brāļus un māsas.

Kad Jēzum vaicāja, kurš bauslis ir pirmais un galvenais, Viņš norādīja uz bausli mīlēt Dievu no visas sirds, dvēseles, prāta un spēka, kā arī mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu (Marka 12:28-31). Tajā pašā laikā Viņš arī uzsvēra, ka tie, kas Viņu mīl, turēs Viņa baušļus (Jņ. 14:15), un Kalna svētrunā Viņš atsaucās uz vairākiem citiem baušļiem.

Pārslēdzoties no baušļa vienskaitlī uz daudzskaitlī, Jānis varbūt norāda, ka šis viens mīlestības bauslis izpaužas šajos pārējos baušļos.

Kā mēs, staigājot ar Kungu, varam piedzīvot Dieva baušļu realitāti kā kaut ko vairāk par noteikumu komplektu? Vai tie ir tikai noteikumi? Vai arī kas vairāk? Ja jā, kas tieši? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi 1. Kor. 13; E.Vaita, "Apustuļu darbi", 548.

"Mēs nekad nedrīkstam paiet garām ciešanu nomāktai dvēselei, necenšoties tai sniegt daļu no mierinājuma, ko paši esam no Dieva saņēmuši. Tas viss ir bauslības principa pildīšana, tā principa, kas ilustrēts līdzībā par žēlsirdīgo samarieti un izpaudās Jēzus dzīvē. Viņa raksturs liecina par bauslības patieso saturu un atklāj, ko nozīmē savu tuvāko mīlēt kā sevi pašu. Kad Dieva bērni parāda žēlastību, laipnību un mīlestību visiem cilvēkiem, tad arī tie liecina par Debesu principu raksturu. (..) Dieva mīlestība sirdī ir vienīgais avots mīlestībai pret savu tuvāko." (E.Vaita, "Laikmetu ilgās", 505)

"Cik ātri vien iespējams, tev jāatbrīvojas no tava aukstā, stindzinošā formālisma. Savā ikdienas dzīvē tev jāizkopj maigums un draudzības jūtas. Tev jāparāda patiesa laipnība un kristīga pieklājība. Sirds, kas tiešām mīl Jēzu, mīl arī tos, par kuriem Viņš miris. Kā magnēta adata norāda uz polu, tāpat istie Kristus sekotāji nopietnā, neatlaidīgā darbā centīsies glābt dvēseles, par kurām Kristus atdevis savu dzīvību. Grēcinieku glābšanas darbs uzturēs sirdī kvēlošu Kristus mīlestību, un šī mīlestība pienācīgi augs un attīstīsies." (E.Vaita, "Liecības draudzei", 3. sēj., 466)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Par visiem piekodinājumiem mīlēt mēs tiecamies domāt kā par personīgu jautājumu, kas skar tikai Dievu un mani. Un, lai gan principā tas tā ir, mīlestība noteikti neaprobežojas tikai ar vienu cilvēku. Citiem vārdiem, ko tava vietējā draudze var darīt, lai parādītu mīlestību veidos, kā atsevišķi cilvēki to nespētu? Cik veiksmīgi vietējā draudze atklāj Dieva mīlestību sabiedrībai? Ko tu vari darīt, lai draudzei palīdzētu šajā svarīgajā jomā?

2. Nodarbībā pārrunājiet par vairākiem jums pazīstamiem cilvēkiem, kas parādījuši mīlestību, par kuru šonedēļ runājam. Ko viņi tādu darīja? Kādu pašuzpurēšanos tas ietvēra? Kas kopīgs atrodams viņu rīcībā (lai mēs labāk izprastu, ko nozīmē patiesa mīlestība)?

3. Bībelē teikts, ka mīlestība ir no Dieva. Kādēļ tam tā jābūt? Padomā par to – no kurienes gan vēl mīlestība varētu nākt? Ir grūti iztēloties, kā tikai matērija un enerģija – fizika un atomi – varētu radīt ko līdzīgu mīlestībai. Kā mīlestības realitāte palīdz mums labāk izprast Dieva realitāti? Kā mūsu mīlestības izpausmes apliecina citiem Dieva eksistenci? Kādā ziņā mīlestības parādīšana varētu būt vislabākais iespējamais pierādījums Dieva esamībai?